

Groove brugstroetse grabb'n,

't Liefste dan d'ei mann'n van de brugstroaede déén, doae woaes
beiéénkomm'n tsenoaevens in de geskant oen den ooverkant van ulder
huizekes, teminste ost schoeun weere woaes.

D'er zadd'n tons gewoeunleik een poer groebkes beiéén, ééntjen oen Zulma
de Keers woardad de woaderpompe stond en een groebken oen 't begin van
d'Hunzeloeudreeve, bèi de woaderput; doer zad oeuk Ceriel Speeckaert méé
zein' accordéon, t'ging ter gewoeunleik leudig oen toe en voer ons kleine
gast'n een schoeune beléévenesse, want d'er wierd'n nogal woae verhoael'n
verteld woerdamme niets van wist'n.

Meestal geit oovre zatlabb'n, coureurs, vechtpartien'n, ulder weirk,
enzoeuvours, moer der woern'n tog oeuk schoeune grabb'n bei, luister ne
keer woerdoe doer van pèist...

Zoeu woaes'ter dadde oovre Ward Versluys en zeine moed Gustje Vincke,
dedie ging'n ne keer goen spook'n. Ge moed weed'n, dien teid kwamm'n de
mens'n van Kleit- ten- Doeurn, does nou d'omgevee van 't Joegershof en
oeuk van 't Blakkeveld, de zondag doer de boss'n langs dad èw kasseiken
noer Ursle noer de vroegmesse. Zoudus ze moest'n tons d'Hendelstroaede
noer benéén avzakk'n en zoeuwel links ov rechts woaes dad doer oeuk nog
allemaoele bos, en 't woaes tons oeuk nog veel bèigeloelv dien teid.

Ward en Gustjen wist'n d'uure wanneer dad doae keirkvolk doer geing
voerbèi komm'n en zoen ulder weggestook'n in den bos oen de beeke digte
bèi Juul Schelstroetens, mee een geete en ne stallanteirn bèi uldre. Dien lanteirn
handigen ze oen nen tak van nen boem méé een koeurde en de gééde stond
gereed voer ob hoer kodde te doene.

Onze die mens'n van Kleit hoerdigen digterkomm'n wierd de lanteirn
ontstook'n en omhoeug getrokk'n en benéén en weere omhoeu en ze doedigen
ob de gééde hoeure steird, zoudad de beste koleirig geweg doer 't ongemak
begoest te mekkeren.

Die Kleitse mens'n van den doeurn verschood'n d'r geweldig van, woae woaes
mèi dadde in dien donk'ren bos, d'er woaes oeuk wrèivolk bèi en ze dierv'n
niemeer voers, bestonder tog nog alteid bosgeest'n... ov spook'n messchien.
't Einde van 't lolleken woaes danze schèiwgeweg hoestig ulder kerre
keerdigen en weeregein van woer danze kwamm'n.

Ward en zeine moed doevdigen de lanteirn en deen ulder geede weere mee
noer hui, ze wist'n woeroovre danze moest'n klabb'n teen ulder moed'n,

Diene Ward Versluys woaes tog wel ne specioael'n, ei woaes van Kleit en getrèwd mee Lietjen Van Hoecke moaer feiteleik heettige ze Julietje Van Parys, en zij woaes een tante van mijn voaedre.

Omdadtei Kleit zoeu goed kendige, trok Ward doaer reelmoetig noaertoe, en zoeu kwam t'ei ne keer ob 't gedagt hem in den biechtstoel te zedd'n van de Kleitse keirke. Ja woae groaedte, ten duurdige nie al te lang ov d'er kwam een wuveken (dad es Kleits) bèi hem hoeur biechte doen en ze bekendige doae ze "waetre in hoeure siester gedoan oaed"...?

Wuldre zoen direkt peinz'n oen vuile manier'n, moaer Ward wist't wel doae ze oovre keirnemelk klabtige, en ei gav hoeur nogal een zwoaere penitentie te verweirk'n. (wad es doae Kleits tog een roaere toaele...!)

Moaer voeur Ward kreeg die biechte nog een steirtjen, 't woarn doaer getuin'n van en ei moest'et goaen uitlein bèi de Juge, en doaer oaed'tei nie op gereek'nd.

Ik spreek hierbèi nog oovre de teid van voeur den eerst'n weireldoorloo en tons woarnder nog twie bizondere mannen van bèi ons bèi 't leegre, doae woarn nameleik de Witte Ros en Bels de Voldre, ze kloptegen alle twie acht joarn leerdienst bèi het 3de Lanciers te Vilvoorde en doaer woaes 4 joarn strafteid bèi..!? Ze maaktigen 't doaere zoeu zod dan ulder oeuversten die natuurliek nie anders déén dan in 't Frans commandeer'n nie meer wist'n oe danze die mann'n moesten temm'n.

Zoeu woarn ze ne keer in congé noaer huis gekomm'n méé ulder peird om onder uldre weg de blommekes buid'n te zedd'n, en één van die twie verkocht zein peird onderweg en rééd voeurs op nen eezle; ge moed nie vroaen oe danze in de kazeirne ontfoaen wierd'n.

Bels oaed boov'ndien bèi nen troepenschèw zein geweire "per ongeluk" recht ob de kob van zeine commandant geklobt, dendien woaes doaer natuurliek nie al te blèi van gewoord'n, ge moed nie vroaen; en azoeu mee zukk'n toer'n kwamm'n z'oaen zovoeul joarn straffe, (een andere versie van 't verhaal was dat hij moedwillig in 't gezicht van zijn commandant had gespuwd)

Ost Bels woaes ov nen andren boskante van 't Keigat, den dien oae ne keer in een zadde en hoeul koleirige bevliegei de Christus van oen 't Kruise doae nou nog oen't Boerenparlement stoaed, de béén'n afgekabd mee een oumes. Ost 'ei van bèi zein geboorte kromme béén'n oaed weed'k niet, moaer ost'ei gestorv'n woaes moest'n ze alletwie zein bee'n breek' om hem in zein kiste te krein; en doae wierd tog azoeu van in mein'n kinderteid voeur de woarhèd vertelt! Doae woaes géén grabbe nie meer, doae woaes al vandalisme!

“De klokkenluiders” heb ik reeds in een afzonderlijke rubriek ten berde gebracht, en daarbij horend de grap met het hondekot in den boom, ook “den tsok” die zo graag naar het “straatje” kwam en zijn geld door deuren en vensters smet is iets speciaals, alhoewel het voor die man faliekant verliep..!

Moaer er was tog iets te Ursel dat de mens’n als een magneet aantrok en hen inspireerde om tot eigenaardige, ja zelfs avontuurlijke daden over te gaan, denken we moaer aan de klokkenluiders, straffe toern’n woaern’n dadde... Ze moest’n daarveur’n niet altijd bier gedronk’n èn.

Van Parys August
2021